

sebe, hodí se za nástroj spravedlnosti.« O témže rozsudku praví H a c h e n b u r g, navazuje na to, že trest — nejnižší, jaký bylo lze vyměřiti — má po 6 měsících pomínouti: »Zde vzniká tomu, jemuž je právní řád nejvyšším statkem, ať náleží kterékoli straně, vážná starost. Bez trestání velezrady nemůže žádný stát existovati. Tresty, jimiž se hrozí, musí býti přísné a těžké, jinak nepomáhají. Kdo vysoko hraje, musí dáti mnoho v sázku. Jinak by se stala velezrada sportem. Pak by byl stát ztracen. Bud musí soudy s každým pokusem o velezradu z toho důvodu, že žijeme v době revolucí, mírně naložiti, tedy i s pokusem komunistickým. Také dělník, který věří ve spásu republiky sovětů, jedná z přesvědčení, že tím slouží blahu vlasti, jak on mu rozumí. Anebo, necháme-li v takovýchto případech dopadnouti tíhu zákona, dáme příčinu k výtce třídní justice. Pak by tato výtka nemohla býti vyvrácena: Obojí jest stejně zlé!«

Proti stálým změnám v osobě ministra spravedlnosti v Německu stěžují si tamní odborné listy. Vidí v tom překážku pronikavé a jednotné reformy zákonodárství v oboru justičním. Vyslovují požadavek, aby byl za ministra spravedlnosti povolán schopný, zkušený a osvědčený nepolitický odborník, nemá-li důvěra v justici a soudnictví ještě více mizeti. Připomenouti dlužno, že v Německu změnila se osoba ministra spravedlnosti nyní již po deváté.

K právní povaze veřejného fondu. Za veřejný fond lze považovati jen takové jmění, z jehož příjmu hradí se určité potřeby veřejné správy. Arcibiskupství olomoucké co do statků jest však jmění, sloužící k sustentaci arcibiskupa. Okolnost, že jmění toto podléhá současně státnímu dozoru a že případné jeho zatížení jest vázáno na svolení správy státní, nezakládá ještě sama o sobě povahu veřejného fondu. (Nález nejv. správ. soudu ze 17. dubna 1924, č. 6486.)

Konflikty mezi soudy našimi a slovenskými. Pro různost zákonů dochází v praxi velmi často ke konfliktům mezi soudy zdejšími a slovenskými, jejichž nepříznivé důsledky pocítují ovšem především strany. Tak se stalo nedávno, že osoba, která měla v rukou platný exekuční titul, byla třemi soudy, na něž se obrátila se žádostí o povolení exekuce, odmítnuta. Bylo by na čase, aby příslušný materiál, byl sebrán a vzat za základ pro vypracování zvláštního zákona, jenž by takové kollise upravil.